

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A DEBRECZENI BALOLDALI PÁRT KÖZLÖNYE.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési díj:
 Óhasasos petisórt 5 kr.
 Nagyobb terjedelmű, mint szintén több
 ismételt hirdetések, akit szerint a leg-
 olcsóbb árért:
 Bélyegdíj: minden bejelentésért külön
 80 kr.
 Nyilatkozat megjelölés közlemény 60-
 hasasos sorra 15 kr.
 Név- vagy bérmentesülők bejelentés köz-
 lésnek nem vétnek tekintetbe. — Úgy
 szintén köziratok sem adhatók vissza.

Előfizetési árak:
 Helyben és postán küldve:
 Egy évre 10 ft — kr., 1/2 évre 5 ft 50 kr.
 Fél évre 5 —, —, Egyes szám 10
 Előfizetési pénz minden közlemény
 közzétételére, a szerkesztőségbe bemenve küldendő.
 Előfizethető helyben:
 Telegraf K. Lajos könyvkereske-
 desében a szerkesztőségnél. — Egyébut
 a postahivatalok útján.

A közigazgatási reform.

** Javulni látszik a jobboldali s annak szerencsétlen kormánya. Látszik ez csak. Mi legalább nem hiszünk neki, mert hiszen a közügyes élet erre tanított bennünket.

A közigazgatás terén újabb időben élénk mozgalom indult meg. Reformálni akarják (?) a megyei törvényt, mely ellen egykor az ellenzék egy hatalmasan kiüzlött.

Pártédek követelte akkor, hogy az ellenzékét lezavazzák. S most magok állnak elő, s kimondják, hogy az általuk alkotott közigazgatási törvény nem jó; tehát: az ellenzéknek igaz a volt akkor is.

Bélyegírás e törvény javítása érdekében folytatott most tanácskozásokat. — Nagy hír, hogy midőn belátta maga a miniszter is, hogy mameluktáborba mily rosszat hozott, a kormány, midőn javítani kellene azon, ismét azon mamelukákat hívta össze tanácskozársra e célból, a kik segítettek ana rosszak bizonyított törvény megalkotásában; vagy legalább az akkori miniszternek nem mertek ellenszólni.

Mi jót várhatunk ezektől? Semmit. Az ellenzéknek e kérdésben is elégtelent szolgáltatott a kormány, midőn belátta, hogy igaz volt, midőn a megyei törvény életbeillesztése ellen kiüzlött. Eddig még semmi eredményt nem mutatott fel a miniszteri értekezlet. Nem merik nyíltan kimondani, hogy tévedtek, pedig beismerik azt.

Gyávaságuk bizonyítványa ez.

Mi lelkünkől óhajtanók a megyei törvény gyökereit reformálni, de a mai javíthatatlan jobboldaltól nem várjuk azt, mert hisz arra nem képes az. Nem képes, mert nincs erős akarata. S egyes — habár hasznos — pártédeknek is, akik az a haza érdekét áldozatul adják, ezt a milliók megszavazásánál is.

Szerencsénk, hogy ez a párt, napokint önmaga ássa a saját sírját.

A hadi felszerelés ügyében a magyarországi postai- és telegráfügyek kérdése pár nap alatt kedvezőleg intéztetik el.

Ez már sok. A magyar fővárost ismét újra fenyegeti egy — német lappal.

Az erdélyi gazdák vándorgyűlése október 1-én nyílt meg Déván Mikó Imre gr. elnökletével s 135 tag jelenlétében.

Erzsébet magyar királyó a német császárné látogatására e hó 4-én Baden-Badenbe érkezik.

Az államrendőrség szervezése egyelőre elmarad pénzügyi okokból.

Balla Gergely, vagy másképp Balsághy-Vesselenyi László bűnpörének tárgyalása

a nagyváradi kir. törvényszéknel.
 (A „Debreczen” sajtó tudósítójától.)

III. nap.
 1873. szept. 30. d. e.
 (Folytatás 11 1/2 órákor.)

Felolvastatik Szikszay Lajos (s nem László, mint mult szombat tollírából íratott) vallomása, mely fejeztett pötejeleintése folytán. Ezen vallomásában mondja nevezett, hogy bár Vesselenyinek csak egy végrendelete volt s azt nősülése után tette, kimutatja, hogy Bod Péter a kérdéses 1826-ban rektor volt s nem pap, s hogy a testamentális kontraktus stb. okmányok aláírása és pecsétje hamis.

Elnök. Magánvádlónak van-e előadni valója?
 Magánvádló. Kérek még pár kérdést tétetni I. r. vádlotthoz, t. i. mondja meg vádlott, hogy hol mutatott be, kiknek, mikor és mily körülmények között?

Elnök (vádlotthoz). Mit felel a fenti kérdésre?
 I. r. vádlott. 1845-ben Bod Péterrel jelentem meg atyámmal Zsibón, és mutatam be; 1848-ban pedig Kazinczyrak, 1848 ápril 27. vagy 28-án.

Elnök. Tegnap tárgyaláson azt mondta ön, hogy 27. azelőtt két ízben 22-én, most 28-án mond, melyik igaz?
 I. r. vádlott. Csak azt tudom, hogy a reformpárt értekezlete előtt történt a bemutatás.

Magánvádló. Ön azt mondta, hogy Bod Péterrel ment Zsibóra, mondja meg, honnan, mikor?
 I. r. vádlott. 1845-ben Bod Péterrel ment Zsibóra, mondja meg, honnan, mikor?

Vádlott. En Szt.-Királyra mentem Bod Péterhez 1848-ban, éjjel ott háltam s más nap együtt utaztunk tovább, éjjel Zsibahon hálván meg, harmad nap megérkeztünk Zsibóra, kocsinak elküldtük a ref. paphoz, mi pedig mentünk egyenesen báró Vesselenyi atyámhoz, s mikor bementünk hozzá, mondta: „ez hát az a gyerek” s még rá nézve mondta, hogy „te az én fiám vagy.”

Magánvádló. Ön azt állította, hogy 1848. február 14 körül érkezett ön fel Budapestre, s mondja meg, hány nap múlva történt a négyülés, hol a báró szónokolt; a történelem szerint, 1848 ápril 29—30-án történt.

I. r. vádlott. 1848. ápril 29-én.

Elnök. Ön határozottan mondta tegnap, hogy báró Vesselenyinek Tolnából történt felmentele után ápril 22-én történt a bemutatás?

I. r. vádlott. Tolnáit sohasem mondtam, az okmányok 22-én keltek, a bemutatás 27-én történt. Miltözattannak megengedni, már ezt húszszor is elmondtam.

Elnök. Annyszor tartozik ön megmondani, a húszszor kérdézem, tudja!

Magánvádló. Tudomásul vétetni kérem, hogy vádlott előadásai szerint, bár Vesselenyi Tolnából való felérkezése után tartott szónoklatot.

Elnök. Be van írva.
 Magánvádló. Ezek után észrevételeimet vagyok bátor a tek. bünyefítő törvényseknek előadni a következőkben.

Elnök. (Közbeszól.) Észrevételeit ön akkor tegye meg, ha én arra felszólítom.

Magánvádló. Nem akarok rendes vád beszédet előadni, arról való jogomról lemondok, mivel a kir. ügyész ur hatásköréhez tartozik, egyedül a bizonyítási eljárásra vagyok kiterjeszkedni, s akarom beigazolni vádlott általán állításait.

Elnök. Kérem csak röviden, ahogyan joga van.

Magánvádló. Tekintetes bünyefítő törvénysek! Azt állítja vádlott, hogy báró Vesselenyi Miklós, Tolnából való Pestre érkezése után tartotta beszédét az összegyűlt nép előtt, holott ez nem igaz, mert az itt felmutatott 2 darab könyv tanúsága szerint Tolnából történt felutazása előtt t. r. totta.

Azt állítja vádlott, hogy a testamentális kontraktus 1828-ban kelt, pedig ezen állítás sem állhat meg, mert merem állítani és pedig határozottan, hogy báró Vesselenyi azt nem hagyta volna megjegyezni nekül. Tudvalevő dolog az, hogy báró Vesselenyi minden legkisebb mozzanatáról jegyzéket tett, lehetetlen, hogy épen így e fontos eseményt érintetlenül hagyott volna. Tekintetes törvénysek! Van kezem között egy napló, báró Vesselenyi naplója, beigazolja ez azt, hogy nemcsak így fontos s kevésbé fontos dolgokat fejtette, hanem fejtett oly dolgokat is, melyeknek fejtése épen semmi fontossággal nem bír. A napló itt van, hajlandó vagyok azt zárt ülésben felmutatni, de így nyilvánosan nem tehetem, tartozom azzal nemcsak a nagy férfinak, hanem más előlöknek is. Kérem a termet kiárítani!

Elnök. Nehány szót sugdos a két ülökkel s kimondja a határozatot, t. i. hogy nem látja helyét a terem kiterjesztésnek, hanem kéri magánvádlót, hogy a nevezett — ide vonatkozó — helyeket jelölje ki.

Magánvádló bemutatja a naplót, és megmutatja, hogy a fent elősorolt leveleknek nyoma van benne és hogy minden napról jegyzék van vezetve napi cselekményeiről Vesselenyinek.

Elnök. Nézze meg vádlott, báró Vesselenyi írása-e az?
 I. r. vádlott. Alig hiszem, kérem a szakértőket meghallgattatni.

Elnök. Arról a törvényszék határozni fog. Magánvádló. Tekintetes bünyefítő törvénysek! Ezek által be van igazolva, hogy a Kolozsvárt kelt okmány hamis, mert azon időben Kolozsvárt nem volt Vesselenyi, és mert róla nem is tesz említést. Vesselenyinek nem is volt soha sem oly pecsétje, mint a milyen a kérdéses okmányon látható. Ó 1820-tól fogva mindig egy pecsétet használt, paizszi-merest, a paizs két Herkulés által tartva.

A keresztelési bizonyítvány sem igaz, mert Bod Péter még akkor pap nem volt. Nem mulasztatom el itt megjegyeztetni azt, hogy vádlott azt mondja, hogy Bod Péter 1845-ben Ér-Szent-Mihályon volt pap, ez nem igaz, erre nézve becsatlók egy jegyzőkönyv kivonat másolatát, melyből kitűnik az, hogy Bod Péter 1843. évben szilgyesscehi pappá választott meg s ott is volt haláláig. (Felolvastatik a jegyzőkönyvi kivonat.)

Becsatlóm továbbá Versény Lászlónak, ki br. Vesselenyi titkára volt, 3 levelét, ebből ki ki fog tűnni, hogy br. Vesselenyi Miklós nem volt ápril végén Pesten, a négyülés előtt ápril 2-án volt, tehát Tolnába menetele előtt. Ápril 17-én volt Szendrőn.

Hogy nem ismerhette jól a viszonyokat a hamis okmány gyártó, — kitűnik abból is, hogy alaposága vagy alaptalansága beigazolására, — ahs való jogot átenged vádlottnak, ó csak a többi vádra akar kiterjeszkedni. A közönség feszült figyelmé között elmondott tartalomdus és szép beszédét, melyet meg is éjeneztek, habár kis körben, minthogy a hallgatóság szja be volt zárva, egész terjedelmében — vádló ügyvéd ur bejegyzésével közölni fogom. Még azonban a közönség megtörténik, el nem mulasztatom megemlíteni, hogy kéri vádlottat, mulasztatom megemlíteni, hogy kéri vádlottat, minthogy csak a megemlékezésen részes, a (1 vád) Balsághy névre szóló (6 vád) hamis keresztelési használatának bűné, és a Veres Zsuzsánlevél elkövetett erőszakoskodásának bűnével, mivel különben is kiskőség jellegűt hordják

nem kemény, hanem lágy anyaggal nyomtatott.

Elnök (vádlotthoz). Mit felel erre vádlott?
 (Vádlott és védője felállnak.)
 I. r. vádlott. Védöm fog felelni.

Hegyesi Márton védő ügyvéd: Tekintetes bünyefítő törvénysek! En ugyan nem sokat adok a szakértői véleményre, és azt is hiszem, hogy a tekintetes törvénysek sem fog nagy súlyt fektetni rá; de megis nem mulasztatom el megjegyezni azt, hogy a szakértői szemlélnél egy ember, Polatsék, volt alkalmazva, ki egy ízben már csalásért büntetve volt s mint ilyen kifogás alá eshetik, kifogásolom is.

Elnök. Konstatírozom, hogy Polatsék egyik alkalmazott szakértő család más pénz-bírságra már büntetve volt. Most pedig a napló megtekintése, szakértői szemle megtartására a törvényszék vissza fog vonulni. (Viszszavonul.)

1/2 óra múlva az ülés megkezdődik.

Elnök. A Vesselenyi naplója más aláírásával, továbbá másolatlevek az eredetiekkel szakértők és tanúk jelenlétében megnezetnek, úgy találtattak, hogy azok egy és ugyanazon kézzel íróttak.

(A tárgyalás holnap 9 órákor folytattni fog.)
 Vége 12 1/2 órákor.

Nagyváradi okt. 1.
 4. nap.
 Folytatott 1874. okt. 1. d. e.
 Ülés kezdete: 9 óra 10 perc.

Jelenlevők:
 A törvényszék részéről: Gyöngyössi Lajos elnök. Lakatos György és Nagy Ödön bírók. Kir. ügyész részéről: Savel Kálmán alügyész. Magánvádló: Szikszay Lajos. Védő ügyvéd e k. r. vádlott részéről Hegyesi Márton; II. r. vádlott részéről Bod Péter.

Vádlottak: Balla Gergely alnévén Balsághy Vesselenyi László I. r. vádlott; ifjú Mándi Péter II. r. vádlott.

Elnök. II. r. vádlott vezettek be, II. r. vádlott jöjjen be, (bejönnek.)
 Tekintetes törvénysek. Rablás, csalás, embergyilkolás s a többi bünyefítő vád Balla Gergely alnévén Balsághy Vesselenyi László és bűnrészesség vádolt ifjú Mándi Péter elleni bünpörben a bizonyítási eljárás, mely a mult 1873. évi nov. 13-án kezdődött s folyt nov. 18-áig, mintegy 10 és 1/2 hónapi megszakítás után e hó 28-án tovább folytatott és a tegnapi nappal beis fejeztetett.

Mielőtt azonban kir. ügyész urat indítvány megtevésére felszólítanám, szükségesnek tartom itt egy bizonyítvány felolvasatni. (A várszék jegyző felolvassa.) E szerint tekintetes törvénysek Balla Gergely 1868. augusztus 19-n lezáratott s 1872. november 29-ig egy más ügyben megítelt börtönt kiállotta, úgy, hogy csak 1872. november 29-óta van vizsgálati fogságban. — Ezekután felkértem kir. ügyész urat indítványára előterjesztésre.

A kir. ügyész. Mindenek előtt elnézésért esedezik, ha beszéde szagotot leend, mivel beteges, s elősorolja a vádakot rendre bizonyítékával együtt. Itt csupán a vádak rövid elősorolással foglalkozom.

1. v. d. Fegyőrök leverése s fegyverek elvétele által történt erőszakoskodás.
 2. v. d. Rédy Iova s szekere elvétele által elkövetett erőszakoskodás.
 3. v. d. A csolnák és ezve elvétele által elkövetett erőszakoskodás.
 4. v. d. 3. ló, szekér ellopójása.
 5. v. d. A csendőri leverése.
 Ezek 1854-ben történtek a makió feyházól történt kisközés után.
 6. v. d. A keresztelvény készítése és használása.
 7.—10. 4 okmány, 1. testamentális kontraktus, 2. keresztelvény, 3. Vesselenyi nyilatkozata, 4. Kazinczy Gábor nyilatkozata. — hamisítása.
 11. v. d. Hamis esküvel párosult csalás.
 12. v. d. 20.000 ftos váltó készítése s csalási kísérlet.
 13. v. d. Juhász elleni gyilkossági bűnkísérelt (elfogatásakor).
 14. v. d. Veres Zsuzsánán elkövetett súlyos testi sértés.
 15. v. d. Erőszakos letartóztatása Veres Zsuzsánának.
 16. v. d. Ruhák stb. elvétele.
 A váncsodi s bukarestri rablás aul felmentetik vádlott.

II. r. vádlottat kéri ártatlanság kimondatni a kir. ügyész, I. r. vádlottat pedig tekintve megrovott életét 15 évi börtönrre, rabtartási s vizsgálati s a többi költség megfizetésében kéri el marasztalni.

5 percnyi szünet.
 Hegyesi Márton I. r. vádlott védő ügyvédé nem akar kiterjeszkedni 7—10 vád alaposága vagy alaptalansága beigazolására, — ahs való jogot átenged vádlottnak, ó csak a többi vádra akar kiterjeszkedni. A közönség feszült figyelmé között elmondott tartalomdus és szép beszédét, melyet meg is éjeneztek, habár kis körben, minthogy a hallgatóság szja be volt zárva, egész terjedelmében — vádló ügyvéd ur bejegyzésével közölni fogom. Még azonban a közönség megtörténik, el nem mulasztatom megemlíteni, hogy kéri vádlottat, minthogy csak a megemlékezésen részes, a (1 vád) Balsághy névre szóló (6 vád) hamis keresztelési használatának bűné, és a Veres Zsuzsánlevél elkövetett erőszakoskodásának bűnével, mivel különben is kiskőség jellegűt hordják

magukon, eddigi fogsága beszámítására itélni.

Hegyesi védő ügyvéd után II. r. vádlott ügyvédé áll fel s kezd beszélni.

Tokody Ágost II. r. vádlott védőnek beszéde: Tekintetes törvénysek! A tisztelt kir. ügyész ur az igazság tiszta szerelmétől vezéreltelve védcenzemet II. r. vádlott Mándy Péter, meggyőződve lévén ennek bünyefítő, felmenteni indítványozta, ehez ragaszkodom én is II. r. vádlott Mándy Péter, mint teljesen ártatlant felmenteni kérem. Okaim kifertem: A periratok tanúságából kifolyólag tisztán áll, hogy II. r. vádlott az I. r. vádlott Balla Gergely, másképp Balsághy Vesselenyi László között semmi más, hanem csak gazdasági gazdasági viszony volt.

A dolog ugyanis úgy történt, hogy II. r. vádlott 1865-ben Balsághy László gazdasági-jének fogadta s cseséhez Mándy Kálmánhoz küldte egy távoli pusztára, mely II. r. vádlott lakásától 8 mérföldre fekszik, ily körülmények közt egy évben is alig látta egyszer, azt pedig hogy I. r. vádlott egykoron Balla Gergely nevet is viselt, épen nem tudta, a felogadás bünyefítő csak akkor képezhetne II. r. vádlott ellen, ha ő tudta volna azt, hogy az első rendű vádlott a szókótt fegyencz Balla Gergely legyen, de Mándy Péter ezt nem tudta, s hogy nem tudta, bizonyítja az maga a kir. ügyész ur is és bizonyítja az aradi törvényszék elnök Kovács János hit általi vallomása, sőt ez utóbbi vallomásában tovább meg, igazolja ugyan azt, hogy Mándy Péter I. r. vádlott felkeresésére ment a báró Vesselenyi-salád érdekében s megbízásából I. r. vádlott elűnében elnyomozásokat tót s Kovács Jánosnak nemcsak felvi lajósokat adott a Vesselenyire vonatkozólag, hanem az ország több községében kisközve is volt, ily felvilágosítás czébből utazván Kovács Janossal Miskolcra is. Teljesen meggyőződhetett tanu Kovács János is, miként Mándy Péter nem tudta, hogy az ő volt tiszte Balla volt, annyal inkább, mert a mit I. r. vádlott, mint Balsághy Vesselenyi László tudott: tanuank mind elmondotta.

De hogy Mándi Péter ellen a bűnek még árnyéka sem merülhet fel és nincs, kitűnik onnan, hogy midőn I. r. vádlott a Vesselenyiek ellen pert akar indítani s e tekintetben I. r. vádlott töle tanácsot kért — ez, bar maga is ügyvéd — azt mondá neki, hogy pert soha sem folytattok, azokban gyakorlata nincs, annyit megtett azonban, hogy utasította I. r. vádlottat az országban tekintélyes ügyvéd Márton Lajoshoz, ki, miután I. r. vádlott ügyét felvállalta, nagyon természetesen azt gondolta Mándi Péter, hogy I. r. vádlott keresete a Vesselenyi-salád ellen igazságos s a benyomás alatt írta a levelet Szikszay-nak a Vesselenyi-salád megbízottjának is. Ebben tehát a bűnek árnyéka sincs, mert Mándi Péter akkor nem tudhatta, de később sem, hogy azon okmányok, melyeket évek után az ország legfőbb törvényseke valódiának talált, s I. r. vádlott keresetét azok alapján megítélte, hamisak.

Azonban II. r. vádlott ártatlansága még fényesebben kitűnik abból, hogy midőn 1867-ben Párisban — a mű-kiallításban — Löwey Klárával találkozott s ez neki mondá, miszerint hallotta, hogy van Magyarországra egy egyén, ki magát gróf Telesi Blanka fának állítja, de ez rágalom, mert gr. Telesi Blanka gyermeké sola sem volt, tehát ha haza megy, bűntettesse meg azon embert, — mondott, miheylt ezt megtudta s hazájába visszajött. Kálmán öcséséknél levén írta, hogy a szolgyaló bocsássa el, ki rögtön el is bocsátotta. Világos bizonyítéka ez Mándi Péter teljes ártatlanságának!

Ana körülmény, hogy I. r. vádlott elfogatását előzöleg Mándi Péter lakásán megjelent, Mándi Péter ellen semmit bizonyított, hiszen azt, hogy ott meg nem jelenjen, Mándi Péter nem eszközölte, mert ha oda ment, ott volt. De az a kérdés, mit tett tehát Mándi Péter? Tanácsot kért ment hozzá I. r. vádlott, mondá a tisztelt kir. ügyész ur: de tekintetes törvénysek, ugyan ki hinné azt el, hogy I. r. vádlott, kirol a kir. ügyész ur annyira furaingságoskodott, kit annyi s oly sok bűntettel vádol, egy Mándi Péterhez, ki őt már egy évvel régebben elbocsátotta szolgálatából, tanácsot kért menjen? Nem tanácsért ment ő, — hanem szolgálati bizonyítványt, melyet elbocsátása után ígért neki gazdája, de Mándi Péter most már neki nem adott, hanem eltávolította házfól azzal, hogy majd elküldi a bizonyítványt, de nem küldötte meg. Máséket pedig nem tehetett Mándi Péter, mert nem ígérti oly egyének, mint I. r. vádlott — valóban veszélyes dolog lett volna. — Látni való tehát, hogy II. r. vádlott ártatlansága a napnál fényesebben igazoltatott, s oly férfúró, mint Mándi Péter, kinek előléte fedhetetlen, fel sem tehető különben sem, hogy jó hirnévére szentet vegyen, kirol maga a kir. ügyész ur is kimondotta a bünyefítő. Az elmondottak alapján tehát tisztelettel kérem a tekintetes törvényseket: méltóztassék Mándi Péter mint teljesen ártatlant felmenteni.

Elnök. I. r. vádlott adja elő beszédét: Balla Gergely, másképp Balsághy Vesselenyi László ekkor körülbelül a következő értelemű beszédet tartotta:

Tisztelt kir. törvénysek! Védő ügyvédem Hegyesi Márton ur — a mi a jogi oldalát illeti a dolognak, bölcsességgel párosult érveivel igen szűn tette elő s kimutatta azt, hogy az ellenem emelt s általa bocszék alá vett vádak alaptalanok. Ezekről tovább beszélni nem feladotom; védelmem csak arra terjed ki, a melyre átengedte a tért védöm nekem, t. i. a hamis okmányok készítése és használására vonatkozó vádra.

Az a hoztatik fel elemem, hogy nem vagyok báró Vesselenyi fia s nem is lehetek,

mert Vesselenyinek élete fedhetetlen s kifogástalan. — Kifogástalan Vesselenyi élete, azt mondja kir. ügyész ur, (kir. ügyész, azt nem mondtam), pedig ha végig nézük életén, látni fogjuk, hogy az nem áll egyeből, mint botlások s félrejelésekből áll érkeiési oldaláról véve. Ebből állt atyám báró Vesselenyi Miklós élete, olyan volt az atyjáé is, mert az véreből áll a családnak. Ha ez így áll, miért nem lehetnek báró Vesselenyinek ha a fia volnék, akkor lenne annak nyoma valahol. — Ez sem áll. Niucsenek-e az emberek életében oly tények, melyeket nem szívesen szeretünk szüretre hozni? Ilyen lehetett atyja és anyja esete!

Előéletem ellen felhozatik, hogy kicsapattam az iskolából, hogy fel akartam gyujtani az akadémiát? Ezek merő hazugságok. Nem csapattam ki az iskolából, hanem magamtól hagytam azt el, hivatkozom a premonstrétek által 1842-ben kötött iskolai értesítésre, melyben az van írva, hogy ott hagytam az iskolát. Az sem áll, hogy fel akartam gyujtani az akadémiát, hol itt a bizonyíték, van-e arra adat, hogy engem akkor vizsgálat alá fogtak, a vagy megbüntettek volna?

Ezek a vádak, mik 1842-ig előéletem ellen hozottak. Lassuk, az 1842. utáni előéletemre felhozottak, megábitanak-e?

Tudva van, hogy Bárányórszánt bánt velem, daczira annak, hogy eventúnt 500 forint kapott G. T. B. anyától, a minék csak az a létszámja volt, hogy leányt kisasszonyként nevelte; ily bánásmód mellett, ha talán kisközgást követtem volna is el, az beszámításba nem jutottam. Tekintem bárki által éveire, alig hiszem, hogy ne tudna azokból elősorolni oly tetteket, — melyek kifogás alá esnek, és melyekért büntetés nem érdemelne!

Felhozatik életem ellen a Makoról való megszökésém. Tisztelt kir. bíróság! Nem hiszem, hogy azt beszámítás alá vegye egész szigorúsággal. Megszöktem, emi-merem, de nem azon szorotul hejztek, melyre koroztatva lettem s önhitem. Ezenem tevéseméget, fel akartam azt használni hazám érdekében, hazám java, érdeke készítettett arra, hogy ott hagjam a börtönlakat.

Készege vonják, hogy báró Vesselenyi fia vagyok, pedig hogy nem Balláné vagyok, igen ok ok meglátással harcolok. Az irondyokból kitűnik, hogy Balláné veszem rozsol bánt, míg saját gyermekeivel szedtem; gyermekei valójuk Balláné, hogy nem vagyok szülője, meli-merem harcolni az, hogy tisztességes eszima, s magamban jartam, míg Dénes kivéve a többi meli-merem harcol azoktól, de magunka mellett harcol azon költölmény, hogy folytonosan utagattam. Erdély s Magyarországra hol egy, hol más vidéken lehetett látni, kérdem, honnan fedezhettem volna azon kiadásokat, melyeket az eutvási költségek felémestettek, ha nem lett volna forrás?

Bállané tudva levőleg nem adott, ki adott hát? Igen, adott nekem pénzt G. T. B. anyám, de ő költösgén utagtam ide s tova.

Az előadottak s az ügyiratokból kifolyólag beigazolva van az, hogy én Ballánának fia nem lehetek, hanem igen báró Vesselenyi-é, bizonyolja azt a polgári perben becsatlóva levő s kifogás alá nem eső keresztelvény.

Azt mondják, hogy a testamentális kontraktus nyilatkozatok kollokalt, s általam készítették az azokon látható pecsétet is hamisak, igazolati akarják a becsatló irások s pecsétetek. Megkértem ezen vádak alaptalanságát kimutatni.

Azt nem vontá készege senki, hogy én Kazinczynál voltam titkári minőségben alkalmazva, ha tehát titkár voltam — ily helyzetben, midőn a legjelesebb emberek kézirati kezemen keresztül mentek s általában bejelentettek, és így módomba lett volna jobban szemügyre venni azokat — úgy hiszem, ha hamis okmányokat akartam volna gyártatni s hamis aláírásokat tenni, ezeket vettem volna mintútlál s ezek alapján készíttettem volna okmányokat. Ott láttam bár Vesselenyi, Kendefi stb. aláírásait, utanozhattam volna, de nem akartam, nem is utanozhattam.

Hogy telán vastagabb vagy más forma a Vesselenyi aláírása, mint rendszeren szokott inni — az az okmány becsatló mit sem von le, mert lehetséges, hogy érdeklőn állott az aláírást változtatni, mi tekintve a körülményeket — könnyen megmagyarázható.

A mi pedig a pecsétet ellen tett kifogásokat illeti, az sem dönt meg az okmányok valódságát. Ha csalni akartam volna, ha hamis pecsétet akartam volna gyártani, könnyen lehetett volna. Több-k megnezni a kolozsvári templom jobb oldalán sarokban — ott van báró Vesselenyinek cimere, vehettem volna alapul azt is, de vehettem volna a Kazinczy Gáborhoz érkezett leveleken levő pecsétlenyomatokat is. Így a Kendefi grf pecséténél is. A Kendefi cimere látható Kolozsvár egyik sírkertében levő síremléken, mely alatt gyakran gondoltam a multra.

Ezekkel beigazolatom azt, hogy ha csalni akartam volna, lehetett volna.

Magán vádió azt mondja, hogy báró Vesselenyi csak egy pecsétet használt, tagadom, magam láttam az iratok között, hogy háromféle pecsétet is használt. Ha ez áll, miért nem használhatta volna az okmányon láthatókat is, melyet lehet, hogy ép ez alkalomra készítette, s mely pecsét maig is meg lehet, de mivel a család érdekében áll, eltettem láb alul.

Megjegyzem még, hogy a leveleken látható pecsétlenyomatokat újabb időből származni látszanak s nem a keltezés idejéről.

Ezek után a tisztelt kir. bíróságot nem kegyelemért, mert a kegyelem csak istentől szoktam kérni, embertől sohasem kérem, hanem báró Vesselenyi fia s nem is lehetek,

Ha te úgy, én is úgy.

NYILVÁRTATÁS

Érkezett a következők: N. K. L. J. S

